

267]. Впровадження адаптивних технологій у процес професійно-технічної освіти змінює методичні системи викладання, трансформує діяльність і взаємодію викладачів та студентів. З огляду на це, вважаємо, що ключовим вектором модернізації професійної підготовки майбутніх фахівців цифрових технологій є формування готовності студентів до застосування адаптивних систем в професійній діяльності.

Список використаних джерел

1. Aleinikov V. Adaptive learning systems: Essence, features, and implementation challenges. *Information Technologies and Learning Tools*. 2018. № 65 (3). P. 319–333.
2. Zhaldak M. Digital transformation of the learning environment: Challenges and opportunities. *Information Technologies and Learning Tools*. 2021. № 81(1). P. 1–16.
3. Silveistr A., Sumsnyi V. Didactic efficiency of adaptive learning systems in the educational process. *Information Technologies and Learning Tools*. 2020. № 75(1). P. 266–278.

Денис Наконечний,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 017 Фізична культура і спорт,
освітньо-професійна програма «Фізична культура і спорт»,
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник – Роман Гах,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри фізичної реабілітації і спорту,
Західноукраїнський національний університет

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПІДГОТОВЦІ ЗДОБУВАЧІВ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 017 ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ

Покращення якості вищої освіти за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт вимагає впровадження та розроблення нових організаційних, науково-методичних та технологічних рішень. Це дозволить активізувати освітню діяльність студентів, оптимізувати навчальний та тренувальний процес, примножити можливості здобувачів. Результатом буде соціально активний фахівець, компетентний та здатний творчо вирішувати поставлені перед ним проблеми які виникають під час викладацької діяльності.

Одним з основних завдань під час підготовки фахівців за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт є формування у здобувачів компетентностей, які передбачені стандартом вищої освіти а також які володіють сучасними методиками виховання та навчання, інноваційними засобами та методами діагностики рухового, інтелектуального та психічного розвитку молоді [3].

У роботах науковців наголошується, що ефективною технологією під час підготовки фахівців за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт є технологія моделювання виховних ситуацій, застосування виховних ігор, групові та індивідуальні конструктивні завдання.

Використання цих технологій дозволить виховати у здобувачів такі якості як: а) успішно спілкуватися з фахівцями галузі; б) глибше та краще засвоювати навчальний матеріал; в) вдосконалювати свої уміння та знання; г) про активно ставитись до себе та інших [1].

Використовуючи ці технології навчальні заняття стануть емоційно насиченими, матеріал буде краще засвоюватися. Проте, застосування цих технологій повинно бути науково обґрунтовано.

На особливу увагу заслуговує під час підготовки фахівців за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт використання тренінгових технологій та методу кейсів.

На думку фахівців, процес підготовки фахівців за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт можна добротно покращити дотримуючись таких вказівок та правил: під час навчання враховувати індивідуальні особливості здобувачів; в центрі навчальної системи повинен бути здобувач; контролювати професійний розвиток студентів; у виховному процесі дотримуватися психологічних, технологічних, методичних та дидактичних вимог [4].

Важливою складовою при підготовці фахівців за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт є проектування індивідуальної освітньої траєкторії. Вони повинна мати гнучких характер. Це дозволить урахувати поетапне становлення майбутнього фахівця за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт [2].

Таким чином, система сучасних інноваційних технологій виховання та навчання сприятиме покращенню у здобувачів під час фахової підготовки особистого індивідуального стилю викладання, шляхом розкриття потенціалу майбутніх фахівців за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт.

Список використаних джерел

1. Антонюк В. П. Вища освіта України на шляху інтеграції в європейський освітній простір: досягнення та завдання подальшого розвитку. *Економічний вісник Донбасу. Менеджмент персоналу*. 2021. № 2(64). С. 169–182. URL: [https://doi.org/10.12958/1817-3772-2021-2\(64\)-169-182](https://doi.org/10.12958/1817-3772-2021-2(64)-169-182) (дата звернення 15.11.2024)
2. Круглов В. В., Терещенко Д. А. Інтеграція системи вищої освіти України в європейський освітній простір. *Публічне управління та митне адміністрування. Спецвипуск*. 2022. С. 70–76. URL: <https://doi.org/10.32782/2310-9653-2022-spec.11> (дата звернення 15.11.2024)
3. Лошкіна О. І. Стратегія європейського співробітництва у галузі освіти і навчання у 2021–2030 рр. як євроінтеграційний орієнтир для української освіти. *Український Педагогічний журнал*. 2023. № (4), С. 5–17. URL: <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2022-4-5-17> (дата звернення 15.11.2024)
4. Чепелюк М. І. Роль освітніх центрів та їх інтеграція в міжнародний освітній простір. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2019. № 26 (2).
5. Європейський простір вищої освіти: параметри якості та експертизи : навчальний посібник / Н. Г. Батченко та ін. Київ. 2020. 152 с.

6. Худавердієва В. А. Інтеграція в європейський освітній простір: здобутки, проблеми, перспективи. *Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. Спецвипуск.* 2022. Т. 2. С. 163–168. URL: <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.spec.2.31> (дата звернення 15.11.2024).

Людмила Островська
магістр освітніх, педагогічних наук,
вчитель математики та інформатики
ЗОШ № 26 м. Тернополя

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Нині розвиток освіти впливає на зростання соціального і економічного добробуту громадянського суспільства та конкурентоспроможності української держави та її фахівців. Сьогодні говорять про своєрідну роль інформатизації всіх сфер життєдіяльності людини. Це стосується науки загалом, виробничої сфери, освітніх установ та ін. Інформатизація освіти супроводжується введенням інформаційно-комунікаційних технологій (далі ІКТ) у професійну діяльність як самих педагогів, так і в саму організацію управління освітнім процесом в цілому.

Проте використання ІКТ в освітній управлінській практиці нерідко носить епізодичний характер, що дозволяє сповна:

- отримати швидкий доступ до джерел достовірної інформації науки і сучасних освітніх технологій;
- послуговуватися новими електронними освітніми ресурсами у процесі навчання (за дистанційної та змішаної форм навчання) [5].

Слід зауважити, що застосування ІКТ й повсякчас впливає на якість освіти. В енциклопедіях якість освіти визначається в основному, як відповідність освіти багатоманітним потребам, зацікавленням особистості, держави, та як сукупність споживчих рис освітньої послуги, що забезпечують задоволення потребнісного комплексу із всебічного розвитку індивідуальності освітян [4]. На якість фахової освіти безмежно чинять вплив висококваліфіковано-компетентнісні викладачі; свободний доступ до підручників/посібників, науково-професійної літератури, додатково-наукова інформації; матеріально-технічна база із добре обладнаними академічними класами; здатність здобувачів задовольняти вимогам сучасного суспільства.

ІКТ досить збагачують можливості зорового сприйняття, змінюючи конкретні відображення невидимими, а також предмети, що перемінюють колір та форму [1; 3]. Вони помітно активізують функціонування освітнього закладу у напрямку створення для системи освіти різного виду програмно-навчальних продуктів та різноманітних комплексів, взявши за основу мультимедійні технології та телекомунікації.

Незважаючи на всю новаційність різноманітних інформаційних джерел, педагогічних методик, котрі вдало перетворюють інформацію на знання